

[Kirsten Jacobsen.]

vi kan ikke se i fremskridtspartiet, at det volder de helt store forstyrrelser i ejendomsretten. For det første har man altså sikret sig, at det kun er ejendomme med over 12 lejemål. For det andet lå denne aftale også i den oprindelige aftale mellem grundejere og lejere, og for det tredje er der taget højde ved undtagelsesbestemmelser.

Men der er én ting, jeg egentlig frygter ved dette beboerdemokrati, og det er, at administrationshonorarerne får en ganske anden størrelsesorden, end de har i øjeblikket, når man tænker på al den forhandling, der her gives mulighed for. For det er jo egentlig kun høringer og forhandlinger, der er tale om og knap så meget beslutningsprocesser.

Der er et problem, som er meget mere principielt, og som må afklares, og derfor vil jeg spørge boligministeren: hvad er en ejendom i lovens forstand? Er det en opgange, er det et matrikelnummer, eller er det en sammenhængende række af opgange, som er ejet af den samme person? Det spørgsmål har overordentlig stor betydning, og jeg synes, det helt klart må præciseres i loven, hvad det er for noget, for det kan jo ikke være meningen, at hvis man finder ud af, at det er en sammenhængende række af ejendomme, så er der to grundejere, der finder ud af: nå, men så mageskifter vi hver anden ejendom, og så er vi ikke omfattet af reglerne. Her er i hvert fald et punkt, hvor jeg synes, man i loven bør skrive, hvad meningen er, så også de mennesker, loven skal gælde for, kan finde ud af, hvad man har tænkt sig med den.

Samtidig vil jeg også udtrykke et ønske om, at man i udvalget kan få disse 12 lejemål ændret til 16, fordi mange ejendomme består af 4 etager, og der er normalt 2 lejligheder pr. etage. Hvis en grundejer ejer 2 opgange, så ejer han altså 16 lejemål, og i disse tilfælde sker det ofte, at grundejeren selv bor i den ejendom. Jeg går ud fra, at når man er gået med til 12 lejemål, så er det for at sikre, at grundejeren i de tilfælde, hvor han selv bor i ejendommen, også selv skal have indflydelse på, hvem der skal flytte ind, og hvem der skal flytte ud, og

derfor skulle det ikke være omfattet af beboerdemokratiet.

Med hensyn til bytteretten er mine indvendinger nøjagtig de samme som med hensyn til beboerdemokratiet. Jeg ønsker meget gerne, at disse 12 lejemål bliver udvidet til 16.

Der står også i bemærkningerne, at bestemmelserne om beboerdemokrati og fri bytteret ikke skal gælde for ejendomme, som er opdelt i ejerlejligheder. Jeg går ud fra, at når man i boligudvalget har meddelt, at anpartslejligheder ikke er en omgæelse af ejerlejlighedsloven, så må man i udvalget også tage højde for, at denne bestemmelse kommer til at gælde for anpartslejligheder.

Standardiseringen af varmeregnskaberne er en rent teknisk foreteelse, og den har jeg ikke nogen indvendinger imod. Men uopsigeligheden frembyder et langt større og meget vigtigere problem. Uopsigeligheden var i sin tid kun gældende i de regulerede områder, og da man indførte den i den midlertidige lejelov, var det på grund af en krisetilstand. Det var meningen, at disse restriktioner hurtig skulle afskaffes, men ved nu at overføre uopsigeligheden fra den midlertidige til den permante lejelov gør man sig efter min mening skyldig i et meget groft indgreb i den private ejendomsret, samtidig med at man erkender, at det nu er en permanent foreteelse. Jeg synes, dette i hvert fald ikke falder nøje i overensstemmelse med det, de borgerlige partier normalt har givet udtryk for. Samtidig må vi gøre os klart, at uopsigelighedsbestemmelsen også kommer til at gælde i de egne af landet, hvor den i øjeblikket ikke gælder. Jeg troede faktisk, at man skulle vikle sig ud af restriktionerne og ikke pålægge befolkningen nogle flere.

Under valgkampen i december måned var der et klart flertal for et frit boligmarked, hvis man ellers skulle tro på det, de forskellige ordførere sagde i diverse fjernsynsudsendelser og i pressen. Dette flertal er der sådan set endnu, og jeg må sige, at både venstre, det radikale venstre, det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti åbenbart helt har glemt, hvad det var, de så varmt stod og lovede deres vælgere forud for valget. Det eneste, der er tilbage af deres oprindelige håb og ønsker om et frit bo-